

16.7.2023, Telecí

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Mnozí říkají: „Kdo nám dá užít dobrých věcí?“ Avšak nad námi ať vzejde jas tvé tváře, Hospodine! Mému srdci dáváš větší radost, než mívají oni z hojných žní a vinobraní. Pokojně uléhám, pokojně spím, neboť ty sám, Hospodine, v bezpečí mi dáváš bydlet.
Ž 4, 7-9

PÍSEŇ 442 Pane, dnešek 246

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože,

Ty nás přivádíš před myšlenku, že království Boží se už blíží a my tomu nemůžeme zabránit. Ty nás přivádíš před úkol zvěstovat jeho příchod všem lidem, ať už o to stojí nebo nestojí. A Ty nás přivádíš před úkol zvěstovat všem lidem, že Pán je blízko. Ať už v tom jsme, jak v tom jsme, nezadržitelnost příchodu Tvého království nesmí zdržet ani nás v jeho radostném zvěstování. Ať je jakákoli doba, jedno nezbytné nás s Tebou spojuje v každém čase, totiž že jsi blízko a nic a nikdo Ti nemůže stát v cestě. Prosíme, pomoz nám, ať nám nic nebrání v tom o Tobě svědčit a s ještě větším zápalem oznamovat příchod Tvého království, které je už v podstatě tady. Amen.

1. ČTENÍ Jr 30, 18-22

PÍSEŇ 673 Dej odvahu 316

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,

prosíme Tě za všechny, kdo na Tebe stále čekají.

Prosíme Tě za nás všechny, kdo pro Tvůj příchod jen hledají vhodná slova.

A prosíme Tě za nás všechny, kteří se stále připravují na zvěstování Tvého Slova, dej nám poznat, kdy je ten správný čas.

Víme, že přicházíš právě teď a víme, že za dvacet let se to projeví i na nás, lidech.

A prosíme Tě, ať na to umíme připravovat i ty druhé, prosíme Tě, dej nám odvahu vystoupit ze své komfortní zóny a obšťastnit své blízké také Slovem o Tvém příchodu a Tvé přítomnosti.

Prosíme Tě, buď s námi, když se chystáme vydat o Tobě pravdivé svědectví a buď s námi, když se spolu bavíme také o víře.

A všechny své nevyslovené prosby za lidi kolem nás a jejich víru vkládáme do modlitby, kterou jsi nás naučil: Otčenáš... Amen.

POSLÁNÍ Vždyť království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého. Kdo takto slouží Kristu, je milý Bohu a lidé si ho váží. A tak usilujme o to, co slouží pokoji a společnému růstu. Řím 14, 17-19

POŽEHNÁNÍ ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘ Num 6, 24-26

PÍSEŇ 489 Tvé požehnání 416

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Lk 10, 1-11

Potom určil Pán ještě sedmdesát jiných a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít. Řekl jim: „Žeň je mnohá, dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyše dělníky na svou žeň. Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky. Neberte si měšec ani mošnu ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte. Když vejдете do některého domu, řekněte nejprve: ‚Pokoj tomuto domu!‘ A přijmou-li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine; ne-li, vrátí se opět k vám. V tom domě zůstaňte, jezte a pijte, co vám dají, neboť ‚hoden je dělník své mzdy!‘ Nepřecházejte z domu do domu. A když přijдете do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží; uzdravujte tam nemocné a vyřídte jim: ‚Přiblížilo se k vám království Boží.‘ Když však přijдете do některého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte: ‚Vytrásáme na vás i ten prach z vašeho města, který ulpěl na našich nohou! Ale to vězte: Přiblížilo se království Boží.‘

Žeň je mnohá, dělníků málo. Dobře to známe. Vždycky je žeň mnohá a dělníků málo. Zde je však řeč o sedmdesáti, což je dvakrát pětatřicet. A ty Pán posílá, aby všem lidem zvěstovali příchod jeho království. Posílá je do města i místa, tam, kam měl sám jít. K misii. A misie znamená šíření křesťanství. A posílá je proto, že je na čem pracovat. Boží království už se blíží a je na to potřeba všechny ty lidi připravit. Aby je to pak moc nepřekvapilo. A Ježíšovi učedníci, když někam vešli, tak řekli: Pokoj tomuto domu! Ani dobrý den ani ahoj, ale pokoj tomuto domu. Neměli se zdržovat pozdravem či zdvořilostním rozhovorem, ale přijít rovnou k věci. Pokoj tomuto domu!

Nikoli že by tomuto domu chyběl pokoj a vy byste jen chtěli říct, chybí vám tu pokoj, totiž jedna místnost, ale přinášíme vám milost a pokoj, což už je něco trochu jiného. A přijmou-li tento pozdrav pokoje, totiž milost vám a pokoj neboli něco jako pozdrav Pán Bůh, váš pokoj, milost a Bůh na nich spočine. Ne-li, vrátí se opět k vám. To vy jste dárci pokoje a milosti a jsou-li oni také příjemci, tak na nich i chvíli zůstane, nejsou-li a nepřijmou to, tak vám ten pokoj a milost také zůstane a vy budete muset zkoušet štěstí jinde. A kde na nich váš pokoj a milost také spočine, tak v tom domě zůstaňte, jezte a pijte, co vám dají, neboť hoden je dělník své mzdy. Za to, že jste tam došli a dali svůj pokoj, dostanete najíst a napít, asi jako odměnu za dobře vykonanou práci.

Ale pozor, nepřecházejte z domu do domu. Když tedy přijдете do některého města a tam vás přijmou, klidně se najezte z toho, co vám předloží, uzdravte nemocné a vyřídte jim: Přiblížilo se k vám království Boží. Když však přijдете do některého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte: Vytrásáme na vás prach z vašeho města, který ulpěl na našich nohou. Ale to vězte: Přiblížilo se království Boží.

Království Boží se tak blíží pro ty, kdo přijímají hosty a dávají jim najíst a napít a vy jim ještě uzdravíte nemocné. Tak pro ty, kde vás nepřijmou a vy jim to dáte najevo vytřesením na ně prachu jejich

města, který ulpěl na vašich nohou. Království Boží se však blíží tak jako tak, tak co my s tím.

Království Boží totiž pracuje jak s přijetím a následným hovorem o víře, tak s odmítnutím svědectví o věcech víry. My zkusme pracovat s oběma možnostmi, přijetím i odmítnutím. Když ten druhý přijme, že se blíží Boží království, je připraven naslouchat tomu, že ho má Pán Bůh rád a jeho život může dostat nějaký další smysl. Když to ten druhý odmítne, Božímu království v jeho příchodu stejně nezabrání, jen na něj nebude připraven. Což pro něj bude trochu škoda. Nikoho nutit však nemůžeme, ale můžeme nabízet. Nemocným uzdravení, osamělým svou přítomnost, lidem beze smyslu nějaký smysl a lidem s bolestí nějaké uzdravení.

A jak se to dělá.

Nabídnout smysl, uzdravení, přítomnost můžeme tak, že nebudeme předem připraveni na odmítnutí, to až potom, ale k hovoru. Smysl, uzdravení a přítomnost se nabízí rozhovorem. Mnozí psychologové i sociologové si před šedesáti lety, ale i dnes všimají toho, o čem se lidé baví. S tím, že hovor považují stále za základ bytí i žití člověka na této zemi. Člověk se od zvířete liší tím, že mluví a že mu je rozumět. Že mluví jako člověk. Na tom se shodnou univerzitní profesori i dejme tomu dělníci na vinici.

Akademické svobody chodí však ještě dál, když se ptají, o čem se spolu bavíme nebo také o čem je řeč. Neboli o čem je řeč, když se spolu o něčem bavíme. A ti nejakademičtější jdou úplně nejdál, když řeknou, tohle je nesmysl, o tom se bavit nebudeme. Nebo se budeme bavit o tom, co nesmysl není. Možná právě o smyslu, uzdravení a přítomnosti.

Myslím si, že uzdravení společnosti a jedince nemocných nesmyslem, osamělostí či minulostí je v návratu smyslu a přítomností druhého člověka. A proč by tím smyslem, uzdravením a přítomností nemohla být třeba víra nebo rovnou příchod Božího království. Když už to říká i Pán Ježíš v čele se svými učedníky. A možností k tomu máme dost a dost.

My si řekneme, že už to dlouho nikoho nezajímá, dnešní společnost i jedinec žije úplně něčím jiným, materialismem a konzumem a hodnoty duchovního rázu je nezajímají. Není to tak docela pravda. Naše společnost a někteří jedinci jen nemají rádi církve, ale náboženství jsme až hrůza. A právě tehdy musíme zvěstovat pokoj a milost také tomuto domu. Musíme zvěstovat křesťanství. Věříme totiž tomu, že Boží království je také nositelem smyslu, uzdravením a přítomností. Znamý evangelický teolog a filosof Erazim Kohák napsal, že Boží království je to, jak bychom se tu měli také chovat. Neboli že na nás je, aby to tu bylo jako v Božím království.

My však jakoby stále nevíme, co to znamená. Na čem se to zakládá a co z toho vyplývá. Naším základem je víra v jednoho Boha, která spojuje i rozdílná vyznání či způsoby zbožnosti, což znamená, že si tu víru nemusíme nechávat jen pro sebe. A z toho vyplývá, že k ní můžeme pozvat také ty, o nichž si myslíme, že o to ani nestojí. Což je někdy ideální prostor i pro nějaký kloudný rozhovor. Víra se totiž nejčastěji rodí z rozhovoru s Bohem. Víra je někdy odpovědí na Boží zavolání. Bůh řekne, že o tebe stojí a ty, coby jeho učedník, mu v tom jen nesmíš bránit. Věřte tomu nebo ne, Bůh už ví, co dělá a jak si lidi, o které stojí, také oslovit. A Boží království přichází a přibližuje se pro ty i pro ty. Pro ty oslovené s domy plnými jídla a pití, i pro ty neoslovené plné jen prachu a možná i popelu.

Někdy to však chce také značné množství odvahy a určité otevřenosti právě k takovému rozhovoru. V přečteném oddíle jsme slyšeli, že se nějakými rozhovory nemáme zdržovat a jít rovnou k věci. A tou věcí je příchod Božího království. My jsme však dnes v situaci, kdy na počátku všech věcí stojí také rozhovor o víře, rozhovor o Bohu, jeho pokoji a milosti. Tam míří i Ježíšova rada, nezdržujte se lacinými hovory o ničem, ale tam, kam jdete, věnujte svou pozornost také tomu, čemu ti lidé věří a jestli to nepotřebuje nějakou kultivaci.